

Eskilstuna-kuriren den 23/11 1942. Audiensen

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Audiensen.

Nazichefens uppvaktning hos konungen har väckt en, lindrigt sagt, pinsam uppmärksamhet hos svenska folket. I en tid av högsta beredskap mot dem som vilja komma riket till livs hade man inte väntat sig något dylikt. Händelsen väcker mycken undran och på sina håll — man tänker då särskilt på den beredskap, som ligger vid våra gränser — kan den lätt få en deprimerande verkan.

Nu är det av ålder var svensk mans och kvinnas rätt att direkt vända sig till konungen, då särskilda omständigheter så kunna anses påfordra. Konungen har väl heller inte i detta fall velat frångå uråldrig, god demokratisk sed. Men ändå. I svenska folkets ögon är hr Sven Olov Lindholm icke en svensk i den meningen, att han självskrivet bör vederfaras rätten — och dessvärre även hedern — att vända sig till majestätet. Folket har sin välgrundade mening om nazisternas ställning, och ingenting kan rubba dess uppfattning. I fallet Lindholm föreligga sådana fakta, att ingen tvekan kan komma ifråga. Naziledaren har för någon tid sedan hemförlovats från militärtjänstgöring såsom icke önskvärd i denna. Därmed har han fått det betyg, som tillkommer honom. Det finns ingen i detta land utom hans kamrater, som betraktar det såsom orättvist. Han har genom sitt avlägsnande från beredskapen blivit värdesatt efter sina ord och åthävor. Någon orättvisa har icke vederfarits mannen.

Så mycket mera grotesk verkar hans uppvaktning hos majestätet. Det hör emellertid, som bekant, till nazisternas psyke att de för det första icke sky några medel när det gäller att nå sina syften, bland vilka det att kunna framträda som vita lamm är ett, och för det andra sakna alla begrepp om hur långt folks godtrogenhet sträcker sig. När hr Sven Olov Lindholm avger trohetsförsäkran till konungen, så är det ingen som tillmäter samma försäkran något värde. Folket endast beklagar dylikt gyckel med den åldrige

monarken. Det har nämligen under de senaste åren till fullo lärt sig inse vad ett nazistiskt ord betyder. Överallt där nazismen gått härjande och ödeläggande fram, har varje dess steg kännetecknats av brutna löften och cyniskt överkorsade högtidliga försäkringar. Den har satt sveket i system och inte gjort någon hemlighet därav. Att bedraga och uppluckra inifrån är den grund, varpå den bygger sitt handlande. Det är just på den vägen, som den undergräver det borgerliga rättssamhället och driver allt ut i kaos. Om dess verkliga väsen vittnar tillståndet i de ockuperade länderna. De svenska nazisterna må icke ett ögonblick inbilla sig att svenska folket glömmer hur mycket oskyldigt blod som klibbar vid nazismens fingrar. Det hjälper icke att söka tvätta sig ren inför Hans Majestät. Den kan aldrig bli kvitt de patrioters blod, vilkas liv den tagit. Och när den kommer med försäkringar är det dubbelt nödvändigt att vara på sin vakt. Då är fara å färde.

Allt detta är svenska folket numera klart medvetet om. Det har haft alltför mycket åskådningsmaterial till sitt förfogande för att icke bli seende. Dess reaktion inför naziledarens tilltag att gå upp till statschefen är därför lika enhälligt som kategorisk. Det framstår för den allmänna opinionen som en ren oförsynthet och ingenting annat. Hr Sven Olof Lindholms och hans meningsfränders inställning till det rike, för vars överhuvud de nu tillåtits buga sig, framgår av deras tidningsorgan. Det hade varit fullt tillräckligt att skicka upp ett nummer av Den svenske folksocialisten till konungen. Men hr Lindholm visste, att om han sänt en dylik, smutsig budbärare före sig, skulle han själv icke ha fått komma. Tidningen finns emellertid tillgänglig och genom att studera den kan Hans Majestät få alla erforderliga upplysningar om den man, han tagit emot. Svenska folket känner honom redan och har sin uppfattning klar. Det är tydligen i det här fallet skillnaden mellan konung och folk.

